

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—વૈશાખ. અંક ૧૦મો.

પ્રભુસ્તુતિ.

શાદ્દલ વિકીડિત.

ભાળ્યા^૧ ભારતમંડલે ભવિજને જે ભાવના આદરી,
ગાયા ગૌરવ ગીતથી ગુણિજને જે ગર્જના આચરી;
પૂજ્યા પૂરાણ પ્રેમથી સુરગણે^૨ સેવ્યા સુરેંદ્રે મળી,
તે તિત્યે જયવંત હો જિતવરો છેદો કુકર્માવલી.^૩

શ્રાવક સંસાર.

હરિગીત.

ન્યાં સર્વલ ઊપયોગ સાથે સત્પ્રવર્તન થાય છે,
પરમાર્થ કરવા પ્રેમથી દદયેથી ખંત ધરાય છે;

૧ સારી ભાવનામાં ભાળ્યા. ૨ દેવતાતા સમૂહ ૩ નકારાં કર્મની પદ્ધિ.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નીતિ તણા શુભ માર્ગમાં મન હર્ષ થાયે જ્યાં ઘણો,
કુખહાર ને સુખકાર છે સંસાર તે શ્રાવક તણો. ૧

સમ્યક્ત્વ સાધે સર્વથી નવ ગર્વ જ્યાંહિ ધરાય છે,
મદ્ધ ધારિને બિન્મત્ત થાતાં ચિત્ત સંક્રાચાય છે;
જ્યાં ધીરતાથી ધારતા જીર્ધર્મ સારો આપણો,
દુષ્પ્રહારને સુખકાર છે સંસાર તે આવક તણો. ૨

સૌ સ્નેહથી સાથે મલે ઈર્ષ્યા ન ધારે આપથી,
ધરિ સંપ સાધે કાર્ય સધળા ઐક્યતાની છાપથી;
મન ટેક રાખે એમ જે કર્તવ્યને પૂરું ગણે,
કુખહારને સુખકાર છે સંસાર તે શ્રાવક તણે. ૩

સાધાર્મિ બંધુને સદા જે મદદ આપે માનથી,
ગુરૂ ભક્તિમાં આસક્તિ રાખી જ્યાં રહે એક તાનથી;
નિશ્ચય કરે જે કામ ક્રોધાદિ રિપુ સવળા હણે,
દુષ્પહારને સુખકાર છે સંસાર તે આવક તણે.

વિધા વિનોદે કાળ સધલો જ્યાં પ્રસાર કરાય છે,
ગુણ દેખતાં તત્કાલ જ્યાં મન સર્વથીજ હરાય છે,
સુવિચાર આવે નિત્ય મનમાં ધારિ તેવા રજકણો,
દુષ્પહારને સુષ્પહાર છે સંસાર તે આવક તણો.

શ્રી હીરસુરિ પ્રબંધ.

શ્રી હીરસૂરિશ્વર સંવત્ ૧૫૮૩ ના વર્ષમાં શ્રી પાલનપૂર નગરમાં જન્મ્યા હતા. તેઓએ સંવત્ ૧૫૯૬ના કાર્તિક વદી ૨ ને દિને શ્રી અણહિલ પૂર પાટણમાં દીક્ષા લીધી હતી. તેઓ શ્રી

શ્રી હીરસૂરિ પ્રબંધ.

૨૧૯

~~~~~

સંવત્ ૧૬૦૭માં શ્રી નડુલાઇ નગરમાં પંડિત પદવી, સંવત્ ૧૬૦૮ ના માહ શુદ્ધ ૫ ને દિને શ્રી નારદપૂરે વાચક પદવી તથા સંવત્ ૧૬૧૦ની સાલમાં શ્રી સીરોહી નગરમાં સૂરિપદ પામ્યા હતા. તેઓ શ્રીમાં સૌભાગ્ય વૈરાગ્યાદિ ગુણો બૃહસ્પતિ પણ વર્ણવી ન શકે એવા હતા. તેમણે શ્રીસીરોહીમાં શ્રી કુંથુનાથજીની પ્રતિષ્ઠા કીધી હતી તથા વળી નારદપૂરે અનેક જિનાર્જનની પ્રતિષ્ઠા કીધી હતી. વળી શ્રી અમદાવાદ નગરમાં લુંકામતના અધિપતિ રૂપિ મેધજીએ લુંકામત દુર્ગતિનો હેતુ જાણીને તે મતને રજનીની જેમ છાંડીને પચવીસ મુનિઓની સાથે પાદશાહ અકબરની આજ્ઞા-પૂર્વક મોટા ઉત્સવ પૂર્વક આ જ હીરવિજયસૂરિની પાસે ફરી દીક્ષા લીધી હતી. હવે શ્રી હીરવિજયસૂરિ અને પાદશાહ અકબરના સમાગમનું કારણ અત્ર નીચે પ્રમાણે લખવામાં આવે છે:—

શ્રી ગુજરાતમાં સતર હજાર ગામનું પાટવી દિલાયત શેહેર અમદાવાદ છે. તેની પાસે ગંધાર બંદર છે. તે ગંધાર બંદરમાં રામજી ગંધારીઓ નામે મહા ધનાઢય શ્રાવક વસતો હતો. તે શ્રાવકે શ્રી હીરવિજયસૂરિની અતિ ખ્યાતિ સંભળીને એવો અભિ-ગ્રહ ધાર્યો કે જ્યાંસુધી યુગપ્રધાન સમાન મહા પ્રભાવિક શ્રી હીર-વિજય સૂરિને ન વાંદુ ત્યાંસુધી વિગય ન વાપરે. આ પ્રમાણે ધા-રીને સૂરીશ્વરને ગંધાર નગરે ચતુર્માસ કરવાને વિનતિ લખી. તે શ્રાવકની વિનતિ પ્રમાણ કરીને વાટમાં ત્રણ ચોમાસાં કરીને ચ-તુર્થ ચોમાસે ગંધાર નગર નજીક આવ્યા એટલે વધામણીયા કાસીદે વધામણી આપી. શેઠે વધામણીમાં પાંચસો વખારની કુંચીઓ આપી કાસીદેને કહ્યું કે તેમાંથી એક કુંચી ગમે તે ઉપાડી

૨૨૭

આત્મીયતા પ્રકાશ.

તે કાસીદ મોટી જોઈને કુંચી ઉપાડી. વાણોતરે વખાર ઉઘાડી આપી, તે માંહે પાંચસો વડાણના દોરડાં ત્રિગેરે સામાન નીકળ્યો. તે વારે શેઠે વિચાર્યું જ એને એ કાસીદ બિચારો શું કરશે, તેથી તેની કીમત કરાવી તો અગ્યાર લાખ ખાવન હજાર રૂપૈયાની થઈ, તે સર્વ દામ વધામણીયાને ગણી આપ્યા.

પછી એ ધનાઢય ગુરુભક્ત શેઠે સૂરિશ્રીનું સામૈયું અતિ ઠાઠ માઠ સહિત કરવાને શ્રી સંઘ સમસ્તને આમંત્રણ કરી પોતાના સેવક વર્ગને નગર શણુગારવાનો આદેશ કર્યો. જોડલે એમણે એ શેઠની આજ્ઞાને અનુસરીને ચાંદા પ્રમુખ સાકસુદ કરાવી ત્યાં સુગંધી જળનો છંટકાવ કરાવ્યો; અને શેરીએ શેરીએ અને ઘેર ઘેર તોરણ બંધાવ્યા સામૈયું નીકળ્યું એમાં સામેલાનો પણ પાર નહોતો: માતાઓએ પોતાના પુત્ર પુત્રીઓને ઉત્તમ વસ્ત્રાલંકાર ધારણ કરાવીને (ખાલ) શોભામાં એક બીજથી શ્રેષ્ઠ દેખાતાં કરવાનો પ્રયાસ લેવામાં કંઈપણ ઉણપ રાખી નહોતી. એકસોને આઠ મહારૂપવંત સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીઓ સોળે શણુગાર સજીને સિરપર સુવર્ણવર્ણ કળશ લઈને ધવળ મંગળ ગાતી ગાતી પાછળ હાથણીઓની પેઠે મલપતી ચાલતી ચાલતી હતી, એવીનો સામૈયાના ઠાઠની અવધિ આવી રહી હતી. ચિન્દ્યાચળના વળ પ્રદેશની મોજમજમાં ઉછરેલા હસ્તિઓ, ઉત્તમ રેવાળ ચાલ ચાલનારા પત્રનવેગી અશ્વરત્નો, સોના રૂપાના રથ પ્રમુખ વહનો. સુખાસનો વગેરેથી અધિક અધિક શોભા બન રહી હતી. સતાર સારંગી પ્રમુખ છત્રીશ જાતિના વાજીત્રોનો સુસ્વર, ભાટ ચારણ આદિ બંદિજનોની બિરુદાવલીની સાથે મળી જઈને શ્રોતેન્દ્રિયને કંઈ આરજ આનન્દ આ-

જા હોશુરિ પ્રભા,

२२९

પતો હતો. દુકામા એટલું જ કે આ ઉત્સવથી દરેક ભવ્ય જીવના
દૃઢ્ય કમળમાં અવલુપ્ત ઉદ્ભાસ પ્રસરી રહ્યો હતો.

આવું સામૈયુ લઈ શેઠ શ્રીએ સૂરીશ્વરની સન્મુખ આવી
પાંચ અભિગમ સાચવી ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્શ દ્વાદશ આવર્ત વંદને
એમને વાંઘો; અને એમ ખોતાનો અભિગ્રહ સફળ કર્યો. ગુરુજીને
લઈ સામૈયુ પાછું કર્યું. રસ્તે શેઠે યાચકોને યથાશક્તિ દાન આપી
સંતુષ્ટ કર્યો અને શહેર વચ્ચે થઈને ગુરુશ્રીને ઉપાશ્રયે પધસન્યા,
ત્યાં આગળ સૂરીશ્વરે સફળ જન્તુને હિતકારિણી, ઉભય લોક
સંધાવનાર ધર્મદેશના રૂપ અમૃતની, તો શેઠશ્રીએ એક આ લોકને
સંધાવનાર ઉદર પૂરણાના અંગમૂત એવા સોનૈયાની, પ્રભાવના કરી.
એથી જિન શાસનની ઘણી પ્રશંસા થઈ અને અન્ય દર્શનીઓ
યશુ એની વાહવા બોલવા લાગ્યા.

હવે સૂરીશ્વરજીનેગહિ ગંધારમાં ચોમાસું રાખેલા છે અને
આવક વર્ગ એમના ઉપદેશ થકી વિશેષ પ્રકારે નવનવા કાર્યમાં
પ્રવૃત્ત થઈ રહ્યા છે.

આ ચરસામાં મહાન અકબર પાદશાહ મોગલ ગાદી પર રાજ્ય કરતો હતો એ પાદશાહે શ્રી થાનાસિંહ અને ટોડરમલ એ બેને પોતાના દિવાન તરીકે રાખેલા હતા. એમને ચાંપાબાઈ નામે એક ફોઈ હતી. તેને એવો અનુભવ ઉપજ્યો કે છ માસી તપ કરે, તેથી પોતાના બેઉ ભત્રીજા પાસે રજ માગી, ગુરૂ પાસે જઈ છ માસી તપ કરવાના પરચખ્યાણ કર્યા. કુલદીપક ભત્રીજા-ઓએ ફોઈબાને સુખપાલમાં બેસાડી વાજતે ગાજતે ઘેર આણ્યાં. રસ્તે ધર્મપર અત્યંત આસ્થાવાળા એ બેઉને ઉઘાડે પગે ચાલતાં

૨૨૨

આત્માનાં ઇંદ્રિયો.

જરૂર પામાં બેઠેલા પાદશાહે બોલ્યા. બેઠેને બોલ્યો કે આવો હિંદુ-
 જોનો ધર્મ કેવો કે સ્ત્રીની આગળ પુરૂષ ઉધાડે પગે ચાલે છે ?
 એમ કહી ઠાઈ હજુરી હાજર હતો તેને મોકલી થાનસિંહને પો-
 તાની પાસે બોલાવી એ બાબતનો ખુલાસો પૂછ્યો. થાનસીંહે
 ખુલાસો કર્યો—એ પાલખીમાં બેઠાં છે એ મારાં ફોઈબા થાય
 છે. એ બહુ હિંમત ધરીને છ મહિનાના રોજ રહ્યાં છે.
 પાદશાહે કહ્યું—એમાં શું ? દિવસે નહિ ખાય તો રાત્રે ખાશે.
 એવો તપ તો અમારા ઘણા ક્ષીર લોઠા કરે છે. થાનસીંહે ઉત્તર
 આપ્યો—પાદશાહ સલામત, અમારા રોજ ચાને ઉપવાસ એવા
 નથી. અમારા ઉપવાસ તો નોકરડા ઉપવાસ છે. દિવસે કે
 રાત્રિએ ક્યારેએ કંઈપણ ખાવું નહીં, બહુ તરસ લાગે તો ઘણું
 ગરમ કરીને ઉકાળેલું પાણી ઠારીને રાખી મૂક્યું હોય તે પીવું.
 બીજું કંઈ લેવા કે દેવા. આવો અમારો ઉપવાસ છે. એ પ્રમા-
 ã છ માસ પર્યંત કરવાના છે. એ સાંભળી અતિ આશ્ચર્યમાં ગ-
 રકાવ થઈ પાદશાહ બોલ્યો—અરે થાનસિંહ, એ શું બોલ્યો ?
 અનાજ વિના જીવાય જ કેમ ? તોપણ ભલે—તાડું કહેવું તોજ
 માની શકું કે જે એ તારી ફોઈબા અમારા મહેલમાં છ મહિના
 સુધી રહે. અમે પોતે ખાસી તરેહથી એમની ખીજમતમાં સુધાં
 રહેશું. પીવાનું પાણી બહારથી આવશે તે માફ. ખાટી કંઈપણ
 ખાવાનું લાવવા દેવામાં આવશે નહીં. તારી ફોઈ છે એ મારીજ
 ફોઈ છે એમ હું માનીશ. માટે જ એમને અહિં આપણા મહે-
 લમાં તેડી લાવ.

પાદશાહની આવી ઈચ્છા બેઠ, ભત્રીજે ફોઈબાને મહા આ-

શ્રી હીરસૂરિ પ્રબંધ.

૨૨૩

ડંબર સહિત તેડી લાવ્યો. પાદશાહે પણ પોતાની હુરમ અને દાસદાસીઓને હુકમ કર્યો કે, એ બાઈને તમે સઘળા તમારી ફેઈ કરીને માનજો. એની ધણી સારી રીતે ખરદાસ્ત ચાકરી કરજો અને હરેક ખીજમત ઉઠાવજો. ફક્ત એક ઉકાળેલું પાણી અંદર આવવા દેજો; પણ ખાવાની કંઈપણ વસ્તુ, મેવો, મીઠાઈ ઇત્યાદિ આવવા દેશો નહીં. એ પ્રમાણે સર્વેને હુકમ કરીને બાદશાહ કચેરીમાં ગયો.

એમ કરતાં પહેલો માસ વીત્યો. બીજો ને ત્રીજો મહિનો પણ પસાર થયો. ચોથો પૂરો થયો અને પાંચમો પણ ગયો. હમેશાં ખખર અંતર પૂછતાં છદ્દો મહિનો પણ પૂરો થવા આવ્યો. ભાદરવા શુદ્ધ ચોથ પાસે આવી. એટલે થાનસિંહ પાદશાહ પાસે રજા લેવા આવ્યો. તે બોલ્યો—હે પાદશાહ, મારી ફેઈબાને છ મહિનાના રોજ પૂરા થયા છે, ફક્ત એકજ દિવસ બાકી છે, માટે આપનો હુકમ હોય તો આજનો દિવસ દેવગુરુને મળે લાગવા જાય; અને કિતાબપુરાણ સાંભળે. અમારી ન્યાતવાળા અને કુટુંબવાળા સૌને જમાડયા પછી એ જમશે. એ સાંભળી પાદશાહે પોતાની હુરમોને અને દાસીઓને સર્વેને બોલાવી—પૂછી ખાતરી કરી કે એ બાઈએ એક ઉકાળેલા પાણી શિવાય બીજું કંઈપણ અનાજ આદિ ખાધું નથી. એ પરથી પોતે અત્યંત આશ્ચર્યમાં ગરકાવ થઈને, ચાંપાબાઈ પાસે આવી પૂછવા લાગ્યો—અરે ફેઈબા, તમે છ મહિનાના રોજ કર્યા એ કોની કરામતથી કર્યા? ચાંપા બાઈએ ઉત્તર આપ્યો—મારા દેવગુરુની કરામતથી કર્યા. દેવને તો અકબર પાદશાહ પત્થરના પુતળા જેવા કહીને બોળ-

૨૨૪

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

એ છે એમ બોલ્યો. પણ ગુરૂ જાણ એ ન જાણતો હોવાથી ચાંપા-
બાઈએ ખુલાસો કર્યો.—

મારા ગુરૂ શ્રી હીરવિજયસૂરિ ગુજરાતમાં ખંભાત
શહેરની પડોસમાં ગંધાર નગરમાં છે ત્યાં આગળ રામજી ગાંધા-
રીઆ નામે શેઠ રહે છે. એમણે ઘણો અમલ કરીને એમને ત્યાં
રાખેલા છે. એ મારા ગુરૂની કરામતથી—એ મારા હીરવિજય-
સૂરિશ્વર ગુરૂની કૃપાથી મેં મારા રોજ-ઉપવાસ પૂરા કર્યા છે. એ
સાંભળી પાદશાહે ચાંપાબાઈને પહેરામણી કરી રજા આપી.

હવે પાદશાહ પોતે વિચારમાં પડ્યો—કદપતાના ઘોડા ને
ઘોડા દોડાવવા લાગ્યો.— અહો ! એ ગુરૂ— એ ચાંપાબાઈનો ગુરૂ
તે એવો કેવોક હશે કે જણે ગુજરાતમાં—ગંધારમાં બેઠા બેઠા કરામત
કરી—અને એ કરામતથી ચાંપાબાઈએ છછ મહિનાના રોજ કર્યા !
માટે એ ગુરૂના દર્શન કરું તો ખહુ સારું થાય. એમ વિચારી ગુ-
જરાતના સૂબા ઉપર એવી મતલબનું એક ફરમાન લખી મોકલા-
વ્યું કે, ખંભાત શહેરની નજીકમાં ગંધાર ગામમાં એક હીરવિ-
જયસૂરિ નામે મહાન આચાર્ય રહે છે, એમને અમારા સલામ કહી
કુશળ સમાચાર પૂછી અરજ કરી કહેવું જ—તમેને પાદશાહ
ખહુ યાદ કરે છે માટે માર્ગનો જે ખરચ થાય તે લ્યો અને તૈયાર
થઈને આવો. આ ફરમાન ગુજરાતના સૂબા ઉપર ગયો એણે એ
ખંભાતના સૂબા ઉપર મોકલ્યો, ત્યાંથી ફરતો હરતો ગંધાર ગયો.
પાદશાહના માણસો ફરમાન લઈને આવ્યા તે વખતે રામજી ગંધા-
રીઆ ગુરૂ શ્રીની આગળ સિદ્ધાંત સાંભળતો બેઠો હતો. અકબર
પાદશાહે સૂરિશ્વરને તેડાવ્યા છે, એ ફરમાન વાંચી પોતે એ માણ-

શ્રી હીરમૂર્તિ પ્રબંધ.

૨૨૫

સોને લઈને ખંભાત ગયો. ત્યાંથી મહાજનને સાથે લઈ રાજનગર (અમદાવાદ) ગયો. ત્યાં સર્વ મહાજને મળીને મહેતા મુત્સદ્દી વર્ગને સમજાવી રાજ કરી, માણસોને દુરમાનનો ઉત્તર લખાવી આપીને પાછા વાળ્યા. માણસો પાછા પાદશાહ પાસે આવ્યા. દુરમાનનો જવાબ આવ્યો તે દીવાને પાદશાહને વાંચી સંભળાવ્યો. “હીરગુરુની આખર અવસ્થા છે; કાંઈક વળત ભાવ થશે તો એમને વિના વિલંબે આપની સમક્ષ મોકલાવી આપશું.” આ પત્ર પાદશાહે સંભળ્યો—ત્રાત માની—એમ હશે, કહ્યું.

આ વખતે આ દિલ્લી શહેરમાં એક ધાંચી રહેતો હતો તેના ઘરની દીવાલ જીર્ણમાય હતી તે ચોખાસામાં બહુ વરસાદના મારથી પડી ગઈ. એ દુરસ્ત કરવા માટે ધાંચીએ ફરી દીવાલનો પાથો ખોદવા માંડ્યો, તો તેમાંથી તેને એક સુંદર ચાર ખાનાવાળી દીવી જડી. તેનો ઘાટ ઘણો સુશોભિત હોવાથી એ ધાંચીને બહુ ગમી ગઈ, તેથી તેણે તેને માંજ ચોળી કરી સંધ્યા સમયે તેલ પૂરીને ચારે ખાનામાં ચાર દીવા કર્યા. દીવા પ્રગટયાની સાથે તેણે દીવીના આસપાસ ચાર ઓલીઆ ફકીર ફરતા દીઠા. એમને જોઈને ધાંચી બહુ ભય પામ્યો. પણ પેલા ઓલીઆઓએ તેની પાસે આવી ઊભા રહી તેને શાંત કરી કહ્યું—ભય ન પામીશ. અમે ચારે જણ આ દીવાને આધીન છીએ. જ્યાં સુધી આ દીવા બળ્યા કરશે ત્યાં સુધી અમે અહિંને અહિં હાજર રહેશું. એ દીવીના ચારે ખાનામાં મંત્રાક્ષરો લખેલા છે તેને લીધે અમે એ દીવીના સેવક છીએ. આ દીવીને જે પ્રગટે તે અમને જે કાર્ય દુરમાવે એ અમે પાર ઉતારી આપીએ છીએ.

આ જોઈને તો ધાંચીને અત્યંત વિસ્મયની સાથે હર્ષ થયો.

૨૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પોતાની મનકામના સિદ્ધ કરી આપનારી વસ્તુની પ્રાપ્તિ થઈ તેથી હવે તેનું દારિદ્ર્ય જવાનું એટલુંજ નહિ પણ પોતે એક મોટા માણસ બની જવાનો એવા એવા મનસુખાએ તેને ગાંડો ઘેરો કરી દીધો. તરતજ તેના દીલને વિષે એવો શોખ ઉત્પન્ન થયો કે, જ્યારે ઈચ્છિત વસ્તુ પ્રાપ્ત કરી શકાય એમ છે ત્યારે પહેલવહેલા તો આપણે અકબર પાદશાહનો મહેલ જોવો. એ પરથી પેલા ઓલી-આઓએ એને ઉપાડીને પાદશાહના મહેલમાં મૂક્યો. ત્યાં જોણે ફરી ફરીને જોવા માંડયું. પાદશાહની શય્યા જોઈને સુઈ જવાનું મન થયું અને સુતાની સાથે નિદ્રા આવી ગઈ. ઘેર દીવી બળતી હતી તેમાં દીવેલ થઈ રંછું એટલે દીવા બુંઝાઈ ગયા તેની સાથે તેના સેવક પણ અદ્રશ્ય થયા.

એવામાં રાત્રી પડી તેથી અકબર પાદશાહ મહેલમાં સુતા આવતાં પોતાની શય્યાને વિષે પેલા મલિન વસ્ત્રોવાળા ધાંચીને ઘેર નિદ્રામાં ઘેરતો જોયો. અચાંચો પામી ધાંચીને જગાડયો પણ ધાંચી તો ભયથી ધ્રુજવા લાગ્યો. “ તું કોણ છે, કેવી રીતે અને શામાટે આ જનાનામાં દાખલ થયો, તે સાચે સાચું કહીદે. ” એવો પાદશાહનો હુકમ સાંભળીને ધાંચીએ સર્વે વાત યથાસ્થિત કહી સંભળાવી. પાદશાહ બહુજ રોષે ભરાણો, પણ એ અત્યંત આશ્ચર્યવાળી દીવીની વાત સાંભળીને નરમ પડ્યો. વાતની પરીક્ષા કરવા માટે પોતાના માણસને મોકલાવી ધાંચીને ઘેરથી દીવી મંગાવી. સવાર પડી એટલે ધાંચીને નહવરાવી કરી શુદ્ધ વસ્ત્રાદિ પહેરાવી પોતાની પાસે રાખ્યો. સાયંદાળે તેની સમક્ષ દીવી મુગટાવી તો ધાંચીની કહેલી વાત અક્ષરશઃ ખરી પડી તેના કહેવા પ્રમાણે પેલા ત્યારે ઓલીઆ ફક્કીર આવીને પ્રગટનારની સેવામાં ઉભા. એ જોઈને

શ્રી હીરસૂરિ પ્રબંધ.

૨૨૭

~~~~~

પાદશાહના સાનન્દાશ્ચર્યનો કંઈપણ પાર રહ્યો નહીં. પછી એણે ધાંચીને સન્માન સહિત શિરપાવ આપી ઘેર વિદાય કર્યો.

હવે જ્યારે જ્યારે ઈચ્છા થાય ત્યારે અકબર પાદશાહ તો દીવી પ્રગટાવીને ઓલીઆઓને પોતાની સમક્ષ બોલાવવા લાગ્યો. ને દેશ દેશાવરના નવનવીન સમાચાર પણ એમના થકી જાણવા લાગ્યો. એકવાર એને યાદ આવ્યું કે લાવને પેલી ચાંપાબાઈના બહુ કરામત વાળા હીરગુરના સમાચાર આ ઓલીઆ થકી મેળવીએ. ઈચ્છા થતાંની સાથે ઓલીઆઓએ ખબર આપ્યા - હે પાદશાહ, હીરગુર ગંધાર, શહેરમાં સર્વ વાતે કુશલ છે, સર્વ રીતે એમને આરામ છે, કંઈ પ્રકારનો આધિ વ્યાધિ બીલકુલ એમને નથી. એમને અહીં આવવાની ઈચ્છા ન હોવાથી, રામજી ગંધારીએ તમારા માણસોને લાંચ ફીંચ આપીને ખોટો કાગળ મોકલાવ્યો હતો. એ સાંભળીને પાદશાહને બહુ ગુસ્સો ચઢ્યો. તેથી સવારના પહોરમાં એક તાકીદનો ફરમાન કાઢીને ગુજરાતના સૂબા ઉપર મોકલાવ્યો; માંહે લખ્યું જે જૂઠા જૂઠા બહાનાં કાઢીને જૂઠા સમાચાર કહેવરાવ્યા છે તે અમારા ધ્યાન બહાર નથી. હવે તો સૂબાસાહેબથી કંઈપણ કહેવાય એમ રહ્યું નહીં. એણે રીતસર ફરમાન મોકલાવ્યો, તે ફરતો ફરતો ગંધાર આવ્યો; ગંધારવાળાએ તાકીદ કરી એની પાસે રામજી શેઠનું કંઈ જોર ચાલ્યું નહીં. તેથી નિરૂપાયે સૂરીશ્વરને મોકલવા પડ્યા. એક મોટો ઉત્સવ કરીને સુરિશ્રીએ શ્રી વિજયસેનસૂરિને પોતાની પાટ સ્થાપ્યા અને પોતે પાંચસો સાધુના પરિવારે વિહાર કર્યો.

૨૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તત્ત્વજિજ્ઞાસુ યુવાન, આવા કોઈપણ મનુષ્ય પ્રાણીથી પોતાની મેળે પ્રવેશ નહિ કરી શકાય એવા દુર્ગમ અને અદ્ભૂત લીલાવાળા પ્રદેશમાં તું કેવીરીતે આવ્યો તેનો તને કંઈક તો ભાસ થયો હશે. તું સમજ્યો તો હોઘશ કે આ સુંદર મનહર પ્રદેશને વિષે તને લાવીને મૂકનાર કોઈ દિવ્ય શક્તિજ છે. તે તારા કલ્યાણને અર્થેજ અહિં તને લાવી છે. તારી સકળ શંકાઓનું સમાધાન અહિં થશે તારૂં ઇચ્છિત પૂર્ણ થશે. માટે ચિન્તા ન કરતો. તું કાણ? ક્યાંથી આવ્યો? ક્યાં જઈશ? આ સંસારરૂપ સમુદ્રને કેવી રીતે તરવો? ઈત્યાદિ જે તારા મનમાં શું ચલાડા ઉભા થયા છે તેને અહિંજ તું અદ્ય સમયમાં તારી પોતાની મેળેજ સમાધાન કરી બેસારી દઈ શકીશ. તેં આ મોક્ષની જિજ્ઞાસાવાળા પુરૂષોને અત્યંત કલ્યાણકારી થઈ પડે એવા પ્રશ્ન પૂછવા માંડ્યા છે, એ 'આત્મસ્વરૂપનું ચિન્તનન. કહેવાય છે. મનુષ્ય જે નિત્ય દૃઢ નિશ્ચય અને નિયમથી, વધારે નહિંતો દિવસમાં માત્ર એક અથવા બે ઘડી પણ અમુક નિયમીત સમયે, આત્મસ્વરૂપનું ચિન્તનન આદિ કરે, અને સત્સંગ રાખે તો સમય વીતતાં તેનો અભ્યાસ પરિપક્વ થઈ સ્થિર થઈ જાય છે. તેથી તે પછી ગમે તેવા પ્રપંચના કાર્યોમાં પડે છે તોપણ પોતાના નિયમમાં ચૂકતો નથી. લાંબા અભ્યાસથી આત્મસ્વરૂપના ચિંતનનું પોષણ થઈ આખરે જીવ સંસારની ઉપાધિથી મુક્ત થઈ સિદ્ધ દશાને પામે છે. કે જિજ્ઞાસુ બાળ, તેં સાંભળ્યું તો હશે કે આ સંસારમાં ચોરાશી લક્ષ યોગિ, જીવોને અવતરવા

ગિરનારની શુદ્ધ.

(એક સ્વપ્ન.)

હે તત્ત્વજિજ્ઞાસુ યુવાન, આવા કોઈપણ મનુષ્ય પ્રાણીથી પોતાની મેળે પ્રવેશ નહિ કરી શકાય એવા દુર્ગમ અને અદ્ભૂત લીલાવાળા પ્રદેશમાં તું કેવીરીતે આવ્યો તેનો તને કંઈક તો ભાસ થયો હશે. તું સમજ્યો તો હોઘશ કે આ સુંદર મનહર પ્રદેશને વિષે તને લાવીને મૂકનાર કોઈ દિવ્ય શક્તિજ છે. તે તારા કલ્યાણને અર્થેજ અહિં તને લાવી છે. તારી સકળ શંકાઓનું સમાધાન અહિં થશે તારૂં ઇચ્છિત પૂર્ણ થશે. માટે ચિન્તા ન કરતો. તું કાણ? ક્યાંથી આવ્યો? ક્યાં જઈશ? આ સંસારરૂપ સમુદ્રને કેવી રીતે તરવો? ઈત્યાદિ જે તારા મનમાં શું ચલાડા ઉભા થયા છે તેને અહિંજ તું અદ્ય સમયમાં તારી પોતાની મેળેજ સમાધાન કરી બેસારી દઈ શકીશ. તેં આ મોક્ષની જિજ્ઞાસાવાળા પુરૂષોને અત્યંત કલ્યાણકારી થઈ પડે એવા પ્રશ્ન પૂછવા માંડ્યા છે, એ 'આત્મસ્વરૂપનું ચિન્તનન. કહેવાય છે. મનુષ્ય જે નિત્ય દૃઢ નિશ્ચય અને નિયમથી, વધારે નહિંતો દિવસમાં માત્ર એક અથવા બે ઘડી પણ અમુક નિયમીત સમયે, આત્મસ્વરૂપનું ચિન્તનન આદિ કરે, અને સત્સંગ રાખે તો સમય વીતતાં તેનો અભ્યાસ પરિપક્વ થઈ સ્થિર થઈ જાય છે. તેથી તે પછી ગમે તેવા પ્રપંચના કાર્યોમાં પડે છે તોપણ પોતાના નિયમમાં ચૂકતો નથી. લાંબા અભ્યાસથી આત્મસ્વરૂપના ચિંતનનું પોષણ થઈ આખરે જીવ સંસારની ઉપાધિથી મુક્ત થઈ સિદ્ધ દશાને પામે છે. કે જિજ્ઞાસુ બાળ, તેં સાંભળ્યું તો હશે કે આ સંસારમાં ચોરાશી લક્ષ યોગિ, જીવોને અવતરવા

ગિરનારની ગુણ.

૨૨૯

માટે છે. તેમાં સૌ કરતાં આ મનુષ્ય યોગિ ઉત્તમ છે, અને તે જીવને પ્રાપ્ત થવી ઘણી દુર્લભ છે. છતાં પૂર્વ ભવના પૂર્ણ પુણ્યો-દ્યને લીધે તે પ્રાપ્ત થઈ તો તેને સહજમાં ગુમાવી ન દેતાં અવશ્ય સાર્યક કરવીજ જોઈએ; અર્થાત્ અહર્નિશ આત્માનુ ચિન્તન કરી તેનાં સ્વરૂપને જાણખવું જોઈએ. સર્વ મનુષ્ય પ્રાણી-ઓ આખો દિવસ દુસ્તર સંસારના ચીકણા વ્યવહારમાં ગુ થાયલા રહે છે એમણે પણ વખત સર પોતાનાં એ કાર્યમાં કદિપણ ચુકવું ન જોઈએ. પ્રભાતે ઉઠી નિત્ય નિયમ વગેરે કરી લઈ, આખો દિવસ અહીં તહીં ફરીને પોતાની આજીવિકાર્થે અનેક કાર્ય કરવાં પડે તે કરી લઈ, જીવ ખાય છે, પીએ છે અને સ્ત્રી પુત્રાદિક કુટુંબ્ય પરિવારમાં બેસીને નિશ્ચિતપણે વિશ્રામ લે છે, તે જીવે પાછો સમય આવ્યે સજ્જ થઈ આત્મસ્વરૂપ ચિન્તન કરવા પણ મંડી જવું જોઈએ, વખત મળ્યે પોતાનું એજ જે ખરૂં કતવ્ય છે તે સાધવા ચુકવું ન જોઈએ. આમ જે ચૂકતો નથી અને મહા-ત્મા, જ્ઞાની, યોગીજન વગેરે પાસેથી જ્ઞાન સંપાદન કરી તેનું મનન, નિદિધ્યાસન વગેરે કરે છે તે પ્રાંતે મોક્ષવધુના યોગ્ય કંથ તરીકે તેનો હસ્ત મેળવવાને ભાગ્યશાળી નીવડે છે. સંસારના બંધનોથી આમ તે સહજજ મુક્ત થઈ શકે છે. અને એને માત, તાત, સ્ત્રી, પુત્ર વગેરે પોતાના પોષ્ય અને આશ્રિત વર્ગને ટળવળતો મુક્તિ વૈરાગી થઈ નાસી જવાની જરૂર પડતી નથી. પૂર્વે ઠાઈએક રાજા વિષે એમ કહેવાય છે કે તે સંસારનો ત્યાગ કરી યોગીવેષ પહેરવા તૈયાર થયો ત્યારે વિશેષ વિદ્વાન્ કહેવાતા હતા એમણે એને ઉપદેશ આપ્યો કે આપ ધારતા હશે કે, ધરનો ત્યાગ કર્યો અને મુનિનો વેષ પહેર્યો એટલે થયું. વેષ પહેર્યો એથીજ પ્રાણીને મોક્ષ

૨૩૭

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

મળી જાય છે એમ નથી. તમે એમ ધારતા હો તો તમારી ભૂલ છે. ખરું આવશ્યક કરવાનું જે છે તે તો ખરેખરા વૈરિ જે કામાદિક શત્રુઓ તેને જીતવા અને પાંચ ઈન્દ્રિઓ અને છઠું મન તેમના પર નિરોધ રાખવો એજ છે. વસ્ત્ર બદલ્યાં પણ મન નિર્મળ થયું નહીં, કલેશ ત્યજ્યો નહીં, માંડે માંડે દરી મમત્વ ભાવ દૂર કર્યો નહીં, એવાઓને કોઈપણ સ્થળે સંસાર છોડતોજ નથી. પણ શુદ્ધસ્થાવાસમાં જે જીવ નિર્મળ થઈ, જિતેન્દ્રિય બની, એક સચ્ચિદાનાંદ સ્વરૂપમાં નિમગ્ન રહે તો શુદ્ધસ્થાશ્રમ પણ તેનું કલ્યાણ કલ્યાણ કરી મુકે છે. શ્રીમદ્ધ્યશોબિજયજી ઉપાધ્યાય પણ કહેછે કે—

बिभेषि यदि संसारात् मोक्षप्राप्तिं च कांक्षति ।

तदेन्द्रियजयं कर्तुं स्फોरय स्फાર पौरुषम् ॥

અર્થ: — જે તને સંસારનો ભય હોય અને મોક્ષની ઈચ્છા હોય તો તારું સર્વ પરાક્રમ સ્ફુરાવી સર્વ ઈન્દ્રિઓ પર વિજય મેળવ.

માટે ઈન્દ્રિઓને જીતવા માટે શુદ્ધસ્થાવાસ રૂપ કિલ્લામાં રહીને પણ જે પૂર્ણ પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો તે અનુત્તમ નથી. અન્યદર્શનવાળા પણ કહેછે કે:—

સંસાર શું સરસો રહે, ને મન મારી પાસ;

સંસારમાં લેપાય નહિ; તેને જાણ મારો દાસ.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા.

આત્મચિંતન વિષે આટલો સંક્ષિપ્ત ઉપોદ્ધાત કરી યોગી શ્વરે મારા બાવરા વિકળ ચિત્તને શાંત કરવાને વિશેષ વ્યાખ્યાન આપવા માંડ્યું:—

હે જિજ્ઞાસુ, આજકાલ બુદ્ધિ મહાત્મ્ય બહુ વધી ગયું છે, અને તેમાં દેખાતી ચંચળતા બહુ વિસ્મય પમાડનારી, તથા વિચિત્રતા દર્શાવનારી છે. તું સત્ય શું, નિત્ય શું ? ચિદાત્મા, પરમાત્મા

ગિરનારની બુક્કા.

૨૩૧

તે શું? વગેરેની શોધમાં નીકળ્યો છે, પણ સર્વ જીવ તારા સમાન જિજ્ઞાસાવાળા દષ્ટિગોચર થતા નથી. વિશેષ ચંચળ બુદ્ધિવાળા જીવો તો ઉલટા એવા વલણવાળા છે કે જાણે એઓ આ સંસાર-રૂપી અટવીમાં જ ભ્રમણ કરવાનું શોધતા હોય; જોકે એમનો બાહ્ય દેખાવ એવો હોયછે કે જાણે એઓ પરમગતિ જે મોક્ષ-મુક્તિ-સિદ્ધદશા-સિદ્ધસ્વરૂપ એવા અનેક નામે ઓળખાય છે, એનું પરમ રહસ્ય જાણવા માટે અત્યંત શ્રમ લે છે. આમ થાય છે. એટલે પરમાત્મા સંબંધી નિર નિરાળા મનુષ્ય જીવોના નિર-નિરાળા વિચારો દર્શ્યમાન થાય છે. માટે સમજવું જોઈએ કે જે સત્ય-પરમસત્યની શોધમાં તું નીકળેલો છું એમાં ચંચળ બુદ્ધિ કંઈપણ કરી શકતી નથી. કારણ કે અસાધ્ય રોગને માટે ઉંઠવૈધ નકામા છે, એમાં તો ધન્વંતરીની જ જરૂર પડે છે. માટે આવા ગૂઢ વિષયની જિજ્ઞાસાવાળાએ જે શુદ્ધ મનથી પરમાત્માને શોધવો હોય તો સંકલ્પ વિકલ્પ પડતા મૂઢી, માયાની મોહિનીને દૂર કરી, મમત્વભાવ સર્વાંગે ત્યજીદેખ, અનેક મતમતાંતરો પોતપોતાનો આગ્રહ આગળ ધરે છે તેની લેશમાત્ર પણ પરવા કરવી નહીં—જ્યાં પોતાની દષ્ટિ પણ પહોંચી શકતી નથી એવી નવનવીન કલ્પનાઓને સ્થાન ન આપવું. કારણકે એમ કરતાં તો અનેક મનુષ્યોનો જન્મારો એળે ગયો છે અને એળે જશે. હાથા મનુષ્યે તો પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા જેવા ગૂઢ વિષયમાં આટલો જ વિચાર રાખવો આવશ્યક છે. શાસ્ત્રો અનેક છે, અને આયુષ્ય અલ્પ છે. તેમાં એ વળી વિધોનો પારજ નથી—એક ગયું ત્યાં બીજું આવીને ઉભું જ છે. એવી સ્થિતિને વિષે, અનિત્યતા જે બાહ્યભાવો તેનો ત્યાગ કરી નિત્ય એવા જે આન્તર ભાવો તેમને નિરન્તર ઉજવણ દશામાં ને ઉજવણ દશામાં જ બન્યા બન્યા રાખવા. જ્યાંસુધી અંતરંગની

૨૩૨

આત્માનાં પ્રકાશ.

મલિનતા દૂર થઈ, ત્યાં આગળ પૂર્ણ પ્રકાશ થયો નથી, ત્યાંસુધી કર્મ—
સુખ-દુઃખ આદિ ભોગવવાનું છેજ. પણ અંતરમાં પૂર્ણિમાની પૂર્ણ
ભિન્નતા ખડી થઈ એટલે બસ. પરમાત્માની પ્રાપ્તિ થઈ ચૂકી.

પણ એ જે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું—એ જેવી તેવી બુદ્ધિવાળાનું
કામ નથી. હે બાળ, તારા જેવા અનેક જિજ્ઞાસુઓમાં શ્રવણ,
મનન અને નિદિધ્યાસનની ઇચ્છાવાળા બહુ હોય છે, પણ એમ-
ની મતિ એવા ગહન વિષયમાં બેઠાં એટલું કામ કરી શકતી
નથી. (એમની સમજણમાં ઝટ સહેલાઈથી આ વિષય ઉતરતો
નથી). માટે તારા જેવા સામાન્ય જીવોને બહુ ઓછા પરિશ્રમે
ધર્મ વિષયમાં અને જ્ઞાન વિષયમાં પણ લાભાલાભ સમજાય—સ-
ત્યાસત્યનો નિર્ણય કરી શકાય એવાં કંઈક વ્યાખ્યાનો આપવાનું
હું યોગ્ય ધારું છું. એટલું સમજ જે સ્થિતિવિના ધર્મ સમજતો
નથી, ધર્મ વિના પરમાત્માની પ્રાપ્તિનું જ્ઞાન થતું નથી, અને
જ્ઞાન વિના અખંડ આનંદના ભોક્તા થવાતું નથી. મનુષ્યભવનું
સાફલ્ય પણ ત્યારેજ છે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિમાંજ પૂર્ણાનંદ પ્રાપ્તિનો
અતિ ઉત્તમ હેતુ સમાયલો છે.

આ વાતનેજ દૃઢીભૂત કરતા હોય એમ.શ્રીમદ્દયશોવિજયજી
ઉપાધ્યાય પણ કહે છે કે:—

જ્ઞાની જ્ઞાન મગન રહે રે, રાખાદિક મળ એમ;
ચિત્ત ઉદાસ કરણી કરેરે, કર્મબંધ નવી હોય.
વળી. નિર્વાણપદમપ્યેકં ભાવ્યતે યન્મુદુર્મુદુઃ ।

તદેવ જ્ઞાન મુત્કૃષ્ટં નિર્વન્યો નાસ્તિ ભૂયસા ॥

અર્થ:—આત્માને એક નિર્વાણપદને વિષે તન્મયતા થાય એવું
જ્ઞાન તેજ જ્ઞાન, અનેક મોટાં મોટાં શાસ્ત્રોની કંઈ આવશ્યકતા નથી.

સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતા.

૨૩૩

સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતા,

યાને

દૃષ્ટિદ્વારા શિક્ષણ.

આધુનિક ભારત ચિત્રકારોની ચિત્રશ્રેણિમાં સરસ્વતીનું ચિત્ર એ સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતાનો વસુનો છે. પ્રેક્ષકના હૃદયમાં તે કેવો દૈવીભાવ ઉત્પન્ન કરે છે? સચ્ચારિત્રવાન મનુષ્યનું સૌન્દર્ય અધિક દીપે છે. ઇતર મનુષ્યનું સૌન્દર્ય જાણે અસ્તિત્વમાં જ નથી એમ ભાસ આપે છે. સદ્યુણોની સાથે હોય તોજ સૌન્દર્ય આદરણીય થાય છે. દુર્ગુણોની સાથે રહેલું સૌન્દર્ય તિરસ્કરણીય થાય છે. કસ્તુરી તે સુંદર; પણ સુગંધરહિત શ્વેત પુષ્પ તે સુંદર નહિ. વાસ ગૃહમાં દૈવીભાવ ઉત્પાદક એવા સુંદર ચિત્રો રાખવાથી પારમાર્થિક લાભ થાય છે. ચિત્રો હૃદય ઉપર બહુજ અસર કરે છે. દૃષ્ટિદ્વારા ઉપદેશ તે કેવળ શ્રોત્રદ્વારા ઉપદેશના કરતાં વધારે વિજયી નીવડે છે—એ અનુભવ સિદ્ધ છે. ઉપદેશકના શાબ્દિક ઉપદેશ કરતાં તેના ચારિત્ર તરફ આપણી દૃષ્ટિ વધારે રહે છે. સન્માર્ગમાં પ્રવર્તતા મુનિનો ઉપદેશ આપણને શુદ્ધ ચારિત્ર તરફ દોરે છે, પરંતુ એકલા બુદ્ધિચાતુર્ય અને વાક્ પદ્ધતાવાળા મુનિ કક્ષામિત્ર આપણને ચાતુર્યથી આંજી દેશે તોપણ ચારિત્રમાર્ગમાંથી જરાપણ સ્થલના પામતા હશે તો તેથી શ્રેતા જનોને તેઓનો ઉપદેશ લાભકારક નીવડશે નહિ. Example

૨૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

is better than precept — એ અનુભવ સિદ્ધ વાક્ય પણ એમજ ઉદ્ઘોષણા કરે છે કે આગેવાનોએ સભાઓમાં ભાષણો કરવાં—પણ તેટલેથીજ અટકી ન જતાં દૃષ્ટિબિંદુ તદ્દતુસાર વર્તન કરવા તરફ રાખવું, અને તેમ વર્તીને જનસમૂહને તે માર્ગે દોરવો, તેજ કળ છે. કેવળ શ્રોત્રેન્દ્રિય કરતાં ચક્ષુરિન્દ્રિય જ્ઞાન સાધન તરીકે વધારે બળવાન હોય એમ જણાય છે. ઉપદેશના કરતાં ઉપદેશનું સ્થાન અને તે સ્થાનમાં રહેલી ફરતી વસ્તુઓ તરફ માણસોનું હૃદય વધારે આકર્ષાય છે. માટે ઉપદેશાનુસાર ઉપદેશ સ્થાનમાં ફરતી વસ્તુઓ—ચિત્રો—શિક્ષાવચનો, ઉપદેશને પુષ્ટિકારક એવાં રાખવાં જોઈએ. વ્યાખ્યાનશાળામાં મધુમિન્દુનું મહેટા કદનું ચિત્ર પ્રેક્ષકને સંસારનું ચિત્ર એકદમ અને સહેલાઈથી આપશે. વીર ચરિત્ર શ્રવણ સમયે વીરચરિત્રના આવેળો વ્યાખ્યાનશાળામાં રાખવાથી વિશેષ લાભ થવો સંભવે છે.

સૌન્દર્ય તે બહિર્ભાવ અને શ્રેષ્ઠતા તે અંતર્ભાવ. અંતર્ભાવને પ્રગટપણે દેખાડનાર તે સૌન્દર્ય. મનુષ્યના હૃદયમાં અમુક સમયે જ ભાવ વર્તે છે તે પ્રમાણે તેની મુખાકૃતિ વર્તે છે. નિર્મળ આત્માનો ભાવ તે બહિઃમુખ ઉપર દેખાતાં સૌન્દર્યદ્રાસ દષ્ટિગોચર થાય છે. આત્માની અમુક સમયે વર્તતી સંકલિષ્ટતા તે મુખાકૃતિને પણ તદ્દતુસાર અસુંદર, વક્ર કરે છે. વીતરાગની સાંત સુંદર આકૃતિ અને રાગાદિકમાં કુમેલા અસુરાદિકોની અસ્મ્ય આકૃતિ એ ઉભય પરસ્પર વિરુદ્ધ દ્વાજાન્તો પ્રસ્તુત વિચારને વધારે સ્ફુટ કરે છે.

સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતાના ધારણહાર પદાર્થો—ચિત્રો—પ્રતિમા-

સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતા.

૨૩૫

ઝો—પુસ્તકો અને મનુષ્યોનો નિરન્તર સહવાસ તમારામાં સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતા ઉત્પન્ન કરશે. અને એ રીતે તમારું શ્રેય થવાનો માર્ગ તમને સીધો અને સરળ પ્રાપ્ત થશે. ગુણીજનોનું દર્શન અને ક્ષણ ભરનો પણ સમાગમ તેમજ ઉત્તમ દેવદેવીના આલેખો પ્રેક્ષકના હૃદયમાં જે ઉત્તમ ભાવના ઉત્પન્ન કરે છે તેનું શબ્દચિત્ર આપવું મુશ્કેલ છે.

બાળકોને ચિત્રોથી જ્ઞાન આપવાની રીતિ હમણાં હમણાં કે-ટલેક સ્થળે દાખલ થયેલી છે. એથી એમને આનંદની સાથે રંગ અને આકૃતિનું જ્ઞાન થવા ઉપરાંત એ ચિત્રોમાં રહેલા ગુણો એમના હૃદય ઉપર ભારે અસર કરે છે. એટલે દરજ્જે ચિત્રો પણ ચારિત્ર નિયામક કહેવાય ગર્ભવતી સ્ત્રીના ગર્ભ ઉપર પણ તેના વાસગૃહના પદાર્થોની ભારે અસર થાય છે માટે ભવિષ્યની પ્રજના કલ્યાણાર્થે ગર્ભવતી સ્ત્રીને આનન્દદાયક એવા પદાર્થો અને ચિત્રોથી શણગારાયેલી ભીંતોવાળા વાસગૃહમાં વસવાની સગવડ બની શકે એટલા પ્રમાણમાં કરવાની જરૂર છે. બાલકોને સારી રીતે કેળવવાનું બીજું સાધન તે લીલો સુવાસિત ક્ષણકુલવાળો બગીચો છે—કે જ્યાં એમને દરરોજ થોડો વખત ફેરવવાથી અતિ લાભ થાય છે. આનું નામ તે બાળકોને દષ્ટિદ્વારા મળતો કેળવણી.

શરીર શુદ્ધિને અર્થેજ સ્નાનના કરતાં વિશેષ પારમાર્થિક લાભદાયી તે દેવપૂજનુગત સ્નાન. પહેલું તે મત્સ્યસ્નાનના જેવું, બીજું તે ગુણવિશિષ્ટ સૌન્દર્ય ઉત્પાદક એટલે કે સ્નાત્રીયની આત્મોન્નતિ કરનાર તથા ઘતર મનુષ્યોને અને પગલે ચાલતાં શીખવનાર—માટે પરહિત કરનાર પણ ખરું.

૨૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

ધર્મસંબંધી ક્રિયાને માટે ઉપાશ્રય સૌન્દર્ય અને શ્રેષ્ઠતા એ ઉભય ગુણ ધરાવે છે. પરંતુ વાસગૃહ—તે સુંદર હોય તો પણ આવી ક્રિયાને માટે સુંદર નથી. દરેક ક્રિયાને તદ્દનુસાર સ્થળની આવશ્યકતા છે. એવા સ્થળ વિના ક્રિયા ઇચ્છિત ફળ આપનારી થતી નથી. પોતાને ઘેર અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી કરતાં ઘરથી બહાર નિશાળમાં અભ્યાસ કરનાર અધિક અભ્યાસ કરી શકે છે, એમ પરિણામ સિદ્ધ કરે છે. પોતાને ઘેર રહીને અભ્યાસ કરનાર કરતાં અન્ય વિદ્યાર્થીઓના સમૂહમાં એટલે કે સ્કૂલ કે બોર્ડીંગ જગ્યામાં રહીને અભ્યાસ કરનારની વૃત્તિ સંકુચિત મટીને વિકસિત અને મહાનુભાવ થાય છે; તેવીજ રીતે ધર્મક્રિયાને પુષ્ટિ આપનાર અને તેથી વિશેષ આત્મગુણોને ઉન્નવળ કરનાર સુંદર ઉપાશ્રયજ સુંદર વાસગૃહના કરતાં ધર્મ ક્રિયાને માટે યોગ્ય છે.

ઉપરના લેખમાં વાસ્તવિક સૌન્દર્ય ગુણવિશિષ્ટ સૌન્દર્યનેજ કલ્પું તથા એવું સૌન્દર્ય નીરખવાથી થતો લાભ વર્ણવ્યો. ઢળવણી આપવામાં દષ્ટિ મ્હોટો અને મુખ્ય ભાગ બજાવે છે. આગેવાનોએ ભાષણોની સાથે તેવા પ્રકારનું વર્તન કરવું તોજ શ્રોતાઓની ઉપર ધારી અસર થશે. દાખલો બેસારવાની ખાસ જરૂર છે. તેવી રીતે બાળકોને ઢળવવા ઇચ્છતા માબાપોએ પોતે સુમાર્ગગામી થવું કારણ કે બાળકો સાંભળે છે તેના કરતાં જુએ છે વધારે.

કહેણી સાકર સમ મીઠી, રહેણી અતિ લાગે અનીઠી;

જબ રહેણીકા ધર પાવે, તમ કહેણી ગીણતી આવે.

(લખનાર ત્રિભુવનદાસ ઓધવજી શાહ.

બી. એ. એલ. એલ. બી.

~~~~~

વર્તમાન સમાચાર.

૧ મુનિવિહાર.

આપણા જૈન વર્ગના નિકટઉપકારી મહુમ શ્રીમદ્ વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી મહારાજ) નું સતત વિહારી સાધુ મંડળ આજ કાલ હિંદુસ્તાનના ઘણા ઘણા દૂર દૂરના દેશોમાં પણ ભવ્ય જનોના ઉપકાર નિમિત્તે વિચરતું રહેછે. મહુમ મુનિરાજમૂળે પંજાબના અને સંસારત્યાગ કરી ચારિત્ર ગ્રહણકર્તુ તે પણ પંજાબમાં-એને લીધે એઓશ્રી અને એમનો શિષ્યસમુદાય ઘણો વખત પંજાબના જ જૂદાજૂદા શહેરો અને ગામોમાં વિચરતા રહ્યા હતા; જોકે તે પછી વચ્ચે વચ્ચે આપણા ગુજરાત-કાઠીઆવાડ નિવાસી બન્ધુઓને પણ એમના દર્શન અને ઉપદેશામૃતનો લાભ મળ્યે જતો હતો.

આપણા જૈન મુનિઓને પાળવાના બીજા ઘણા દુષ્કર નિયમો-માંનો એક ' પાદચારીપણું ' એ છે. પાદચારીપણું એટલે કે કાંઈ પણ વાહન આદિની સહાય વિના ગમે તે દૂરના વિહાર યોગ્ય સ્થાને પગે ચાલતા જવું એ. થોડાંજ વર્ષપર આત્મારામજી મહારાજના શિષ્ય મુનિહંસવિજયજીએ વિચરતા વિચરતા કલકત્તાસુધી જઈ ત્યાં ચોમાસું રહી અન્ય મુનિઓને માટે એ પ્રમાણે પોતાનો વિહાર સર્વ દેશના આવકાને લાભદાયક કરવાનો દાખલો બેસાડ્યો હતો. ત્યાર પછી કાઠીઆવાડના ભાવનગર આદિ શહેરો જેમનો અપરિમિત ઉપકાર આ જીન્દગીમાં તો કદિ પણ ભૂલીજવાના નથી એવા શ્રીમદ્ વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્યગણમાંના મુનિ ધર્મવિજયજી ખતારસ જેવે દૂરને સ્થળે જઈ વિદ્યાવૃદ્ધિના અતિ

૨૩૮

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

મહત્વવાળા કાર્યમાં પોતાનું તનમન અર્પણ કરી રહ્યા છે એ એમનું ઉપકારકાર્ય પણ કંઈ ઓછી પ્રશંસાને પાત્ર નથી. હમણાંજ એજ ગુરૂના, ગુરૂની પુંજમાંથી એમનો શાંતમુદ્રાપી વારસો લઇને સંતોષ માનનાર શિષ્ય મુનિ કર્પુર વિજયજી-કે જમણે 'અસત્ત ક્ષીરી' નો લેખ લખીને, એ લેખના લાગતા વળગતા પોતાના સહધર્મચારિએને અગ્રહો ધડો આપ્યો છે, એઓ પણ પોતાના જ્ઞાનાભ્યાસમાં વૃદ્ધિ કરવાને અર્થે શ્રી બનારસ જવાને નીકળેલા તે ત્યાં પહોંચી ગયા છે.

આમ એક બે કે ત્રણ મુનિઓજ બહાર નીકળ્યા છે એમ નથી. જઠ માસ બેશી ચૂક્યો છે અને અષાઢ પણ એમ કરતાં કરતાં આવી પહોંચશે; તો વાયદા પર વાયદા કરીને છેવટે પણ ગયે વરસે તો લગભગ મુખ્ય સંતાડીનેજ પોતાની દ્રજા બજાવ્યાવિના, કોણ જાણે ક્યાંય ભરાઈ બેઠો હતો, એવો મેઘ રાજ, આ વર્ષ તો જરૂર ઘણા દિવસ થયા તપી રહેલી, તૃષાતુર ભૂમિને વર્ષાદામૃતનું પાન કરાવીને શાન્ત કરવાનો, તો આપણે મુનિ (રાજ) ઓ એને પડતો મૂકી, મોર મોર થઇ એના આવવા પહેલાં, આપણી વાટ જોઇ રહેલી બંગાલ દેશની જૈન સમાજ રૂપી ભૂમીને, આપણા ઉપદેશ વચનામૃતની અખંડ ધારાઓથી શા ગાટે રેલ મછેલ ન કરી મુકીએ એવા વિચારથીજ હોયની એમ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના સંઘાડામાંથી આચાર્ય મહારાજ કમળવિજયજી શ્રી અજીમગંજ પહોંચ્યા છે; અને ઉપાધ્યાય વીરવિજયજી શ્રી કલકત્તે પહોંચ્યા છે. (એઓ શ્રી ત્યાંજ ચોમાસું કરવાના છે).

વર્તમાન સમાચાર.

૨૩૯

~~~~~

૨ મુનિ વિહારના લાભ.

કચ્છ દેશમાં સ્વપરહિતાર્થે વિચરતા મુનિ શ્રી હંસવિજયજી મુદ્રા શહેરમાં ઢુંઢીઆના સાધુને આપણા શુદ્ધ જૈન ધર્મની પ્ર-
રૂપણા કરી, શુદ્ધ ચારિત્ર યાને દીક્ષા આપી, સાત સાધુઓની સાથે
અક્ષયતૃતિયાને દિવસે શ્રી ભદ્રેશ્વર પધાર્યા હતા. ત્યાં આગળ પ-
ન્યાસ શ્રી સંપદ્વિજયજીએ, આ નવ દીક્ષિત સત્યવિજયજી
મુનિને તથા એક બીજા મુનિ જમણે થોડા વખત પહેલાં
(હમણાંજ) બૃજનગરમાં ચારિત્ર ગ્રહણ કરેલું છે—એ બેજી મુનિને
વડી દીક્ષા આપીને પોતાના શિષ્ય કર્યા છે.

વળી એમનાજ ઉપદેશથી એને એમનીજ દેખરેખ નીચે
વૈશાખ શુદ્ધ ૬ ને સોમવારે એજ ભદ્રેશ્વર તીર્થના ખાવન જના-
લયમાં ચરમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામીના પાંચમા ગણધર શ્રી
સુધર્મા સ્વામીની અને ન્યાયામ્ભોનિધિ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહા-
રાજની—એમ બે મુર્તિઓ ખિરાજમાન કરવામાં આવી છે. એ
બેઉ મુર્તિને મંગાવવાનો તથા પ્રતિષ્ઠા વગેરેનો સધળો ખર્ચ કચ્છ
માંડવીના રહીશ શા. લખમશી રાજપાળ તરફથી આપવામાં આ-
વેલો છે પ્રતિષ્ઠાનો વિધિ કરવાને માટે વડોદરાના ઝવેરી શેઠ ગોકલ
ભાઈ દુર્લભદાસ તથા છાણીના શેઠ નગીનભાઈને આમંત્રણ કરી
બોલાવ્યા હતા.

આ બેઉ ઉત્સવ પર માંડવી, મુદ્રા, નવાવાસ, લુણી, દેઢીઆ,
પત્રી, અને નારણપુર, વગેરે ગામોમાંથી જૈનભાઈઓએ પધારીને
અધિક શોભા આપી હતી.

૩ ભાવનગરમાં દીક્ષા.

વૈશાખ શુદ્ધ ૫ ના રોજ, ભાવનગર શહેરમાં બહોળા વોરા
કુટુંબમાંના એક વોરા બોડીદાસ રણછોડની પુત્ર વધુ ખાળવિધવા

२४०

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

જયાકુંવરે આ મોહમય સંસારને અસાર રૂપ લેખી, તેનો ત્યાગ કરી, ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું છે. બાઈ જયાકુંવર બાલવયે વૈધન્ય અવસ્થા પામ્યાં હતાં— ત્યારથી નિરંતર સાધ્વીજીના સહવાસમાં રહી ધર્માભ્યાસ કરી ધર્મની શ્રદ્ધા પામ્યાં હતાં. અમો ઇચ્છિએ છીએ કે એ સાધ્વીશ્રી શાન્ત ચિત્તે દૃઢતાથી પેતાનું ચારિત્ર પાળે અને ઇચ્છિત જ મોક્ષકુળ એ પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યશાળી થાય.

નિરન્તર ઉત્તમ વિદ્વાન્ સાધુ મુનિઓનાનાં દર્શન અને વ્યાખ્યાનોનો લાભ મેળવનારું ભાગ્યરાણી કહેવાનું ભાવનગર હમણું ઠાણુ જાણે ક્યાએ કારણને લીધે એનાથી બે નસીબ છે ! એટલા માટે શ્રીગોધાથી પત્ન્યાસજી શ્રીમદ્ગંધીર વિજયજી મહારાજ મુનિ પ્રેમવિજયજીને દીક્ષા આપવાને અહીં મોકલ્યા હતા. એઓશ્રી દીક્ષાની ક્રિયા કરાવીને સાંજના પાછા ગોધે વિહાર કરી ગયા હતા.

૪ ભાવનગરમાં ક્રી વાંચનશાળા અને લાઘણેરી.

આજ કાલ સુખરેલી દુનીઆના તમામ ભાગોપર હરકોઈ પ્રકારની નવી નવી વિદ્યા—અને હરકોઈ પ્રકારનું નવું નવું જ્ઞાન સંપાદન કરવાને સર્વ કોઈની દષ્ટિ વળેલી છે. વાંચનશાળાઓ ઉઘડી છે. લાઈબ્રેરીઓ સ્થપાણી છે, અને તેમાં વાંચનારાઓની સંખ્યા પણ દિન પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામતી જાય છે. પણ એ લાઈબ્રેરીઓના તમામવર્ગ—ગરીબ ને તાલેવર ખેડ સરખો લાભ લઈ શકતા નથી. વરસ દિવસે બે ત્રણ રૂપીઆ જટલું પણ લવાજમ આપવું ગરીબ વર્ગને ભારે થઈ પડે છે.

આ બાબતનો વિચાર કરીને અહીંની પ્રસારક સભા તેમજ આત્માનન્દ સભા—એ બેઉ સભાઓએ પોતપોતાની લાઈબ્રેરીઓનાં પુસ્તકો સર્વ જૈનભાઈઓને વગર લવાજમે વાંચવા લઈ જવા દેવાના પ્રશંસાપાત્ર ઠરાવ કર્યા છે.